

ønske at bevare Landstutteriet paa Kolding Slot i den Form, hvori det hidtil har bestaaet, med disse Karetthestehingste, for at udvikle Hesteavlens i Danmark. Dette er saameget Mening, at der endog er Mange, som sige — jeg troer ikke med fuld Rette — at de have fordærvet Hesteavlens i Danmark. (En Stemme: Ja!) Man kan sige ja, jeg troer, man kan gjøre mere ud deraf, end man bør; men det, der under enhver Omstændighed er vist, er, at man er kommen til den temmelig almindelige Erkjendelse, at Landstutteriet bør ophæves; og denne Erkjendelse er udtalt paa det Tydeligste af Regjeringen, der har forelagt et Lovudkast, som nu er kommen til dette Thing, hvori der findes en Paragraph, som siger, at dette Landstutteri skal ophæves midt i næste Sommer. Denne Paragraph har faaet sin Aerkjendelse i det andet Thing, og der er meget Ja, jeg veed ikke engang, om der er Noget, som har udtalt sig imod den i dette Thing. Saaledes foreligger altsaa Sagen nu for Folkethinget. Man har i Finantslovsforslaget opstillet en heel Række af saakaldte eventuelle Love, om hvis finantsielle Betydning man ingen Idee kan have, og man har for Landstutteriet opstillet en bestemt Begjæring, der strækker sig ud over det hele Aar. Man er imidlertid i Udvalget kommen til den Erkjendelse, at der ikke kan være den mindste Sandshylighed for, at Regjeringen, der veed, at begge Rigsdagens Afdelinger ere enige med den om, at Landstutteriet skal afflaffes, selv om Udcastet derved ikke skulde blive ophøiet til Lov, fordi andre Dele af det ikke vare komne igjennem, ikke maatte, selv om denne Bevilling i Finantsloven blev staaende, lade disse Hingste sælge midt i Sommer. Det er Regjeringens eget Tilbud, dens egen Tilskyndelse, og det vilde aabenbart være at bruge Pengene til Unytte, om man lod det bestaa længere. Under disse Forhold varetager Finantsudvalget kun en af sine Hovedpligter ved under Behandlingen af Finantsloven at overveie, hvilke Udgifter der behøves for at kunne være sikker paa, at de fornødne Dækningsmidler dertil ere tilstede, og det har da fundet, at den Udgift, der er begjæret til Landstutteriet, gaaer bethdelig ud over det, der er fornødent efter Regjeringens

og det andet Things Formening om Sagen. Der foreligger nu et Forslag her, og dersom dette Thing gaaer ind derpaa, saa er det ogsaa dermed sagt, at det er efter dette Things Formening om Sagen. Der er altsaa ikke Tale om Andet, end at Finantsudvalget gjenneem Finantsloven stiller det samme Spørgsmaal til Folkethinget, som Regjeringen har stillet til det gjennem en anden Lov, og hvorom man allerede veed, at den anden Deel af Rigsdagen er enig med Regjeringen. Dette er, hvad der angaaer Landstutteriet, dette er dets Historie, fremstillet indtil dette Øieblik, og den tilstedeværende Tingenes Berettigelse er klart lagt for Dagen i de Erkjendelser derover, der ere udgaaede fra de tre Dele af den lovgivende Magt.

Vi komme nu til Stamstutteriet. Om dette foreligger der en Lov, som gaaer ud paa at ordne det paa en anden Maade end den, hvorpaa det nu er ordnet. Denne Lov vil kræve andre Udgifter, og gaaer den igjennem, vil der ikke være nogen Banfæligbed; saa burde der slet ikke have staaet Noget derved paa Finantsloven, men denne Lov burde have været opført under § 16, ligesom de andre eventuelle Love. Den kunde imidlertid ikke opføres under § 16, fordi der under Stamstutteriet er Gjenstande, der ikke hænge sammen med Loven, men med Bygninger o. s. v., og under disse Omstændigheder fremtraadte der stærkt to Formeninge i Udvalget, hvilke begge ere fremstillede i det foreliggende Forslag, den ene, der gik ud paa strax at bortvotere, hvad der stod paa Finantsloven, og lade det blive afgjort ved den Lov, der foreligger, hvorvidt Stutteriet skulde bestaa eller ikke. Denne Maade at votere paa i Finantsloven vilde efter Udvalgets Fleertals Mening udøve et ikke heldigt Tryk paa dem, der havde den her foreliggende Lov under Behandling; man vilde for let komme til at slynke sig med den, for at faae den færdig, selv om man ikke i andre Maader ansaae den for god. Dersom man blev staaende ved dens Forlastelse, saa vilde man berede Regjeringen Banfæligbeder, idet Stamstutteriet da enten maatte komme til at bestaa, saa at sige, for Regjeringens egen Regning, det vil sige under dens An- og Til-